

MANIFEST PLNOSTI

1. **Život je plnost.** Samotné *nic* není nikdy prázdné, nýbrž představuje počátek plnosti.
2. **Bohatství je tvoje vrozené právo.** Pokud vzniká dojem nedostatku, spočívá omyl na straně ducha. Jestliže je omyl napraven, vyjeví se absolutní plnost.
3. **Víra hory přenáší.** Nedostatek, který zakoušíme ve světské dimenzi, nevypovídá nic o tom, do jaké míry jsme dosáhli pocitu naplnění, zato plně odhaluje míru zralosti osobního a kolektivního vědomí člověka. Viděné neobráží skutečnost, nýbrž to, v co věříme.
4. **Žij v přítomném okamžiku.** Bohatství nelze nikdy zažít v budoucnu, nýbrž pouze nyní. Nedostatek naproti tomu nelze nikdy zakoušet v přítomnosti, nýbrž jen ve srovnání.
5. **Věř si.** Zdravá agrese nebojuje *proti* životu, nýbrž pléduje *pro* život. Nejedná se vlastně o *tvůj* boj. Jde o puzení tvojí životní síly projevovat se svobodně. Druhým neprokážeš službu tím, že se uměle stáhneš. Naopak. V tom případě chybuješ. Plnost života se může vyjevit až tehdy, když jsi připraven k naprosté inkarnaci. V tomto životě a v každé chvíli!
6. **Obejmi bohatství života na všech rovinách.** Bohatství života se projevuje na všech rovinách - na duchovních stejně jako materiálních. Odmítat hmatatelný svět je stejně nesvobodné jako ztratit se v něm. Jestliže existuje

pramen veškerého stvoření, proniká vším, bez výjimky. To znamená: Zázrak existuje i na materiální rovině. A je zcela v pořádku, pokud si ji budeme užívat. Neusni však na ní!

7. **Komunikace je tvorba.** Nemůžeš *nekomunikovat* a stejně tak neexistuje neutrální komunikace. Buď oslabuje, nebo posiluje. Rozděluje nebo spojuje. Je buď zdrojem nedostatku, nebo bohatství. Jestliže zažíváš nedostatek, špatně komunikuješ - jak směrem dovnitř (se sebou samým), tak směrem navenek (se světem). Tvoje komunikace představuje klíč ke štěstí.
8. **Bohatství má mužskou a ženskou stránku**. První z nich se jeví jako velmi aktivní, druhá jako tichá, přijímající. Zdroj bohatství tryská z ničeho, a přece se stává proudem vlévajícím se do moře. Podobně je tomu s vodou, která se vypařuje, stoupá k nebi a vrací se na Zemi v podobě deště, kde setrvá, aby se vzápětí opět slila v nový pramen. Můžeme rozvinout větší důvěru v přírodu - zatímco budeme sledovat její dech. Jednotlivé fáze Měsíce a střídání ročních období nás nechávají vzpomenout na rytmus života jako takového. Vše přichází a zase odchází. Stejně jako my. Přicházíme z matčina lůna a - ještě existenciálněji vzato - z lůna všeobjímajícího ticha. Náš život má podobně jako Luna svoje fáze plnosti a skrovnosti. Stoupáme k vrcholům a procházíme údolími. Jednou se navrátíme zpět do tichého lůna. Nechávej proto pravidelně svého ducha ponořit se do zdroje ticha, neboť skutečná kreativita se rodí z momentů nevědění a nečinnosti.
9. **Jsi dítětem světla.** Před 13,5 miliardami let zde a vůbec všude existovalo pro náš rozum nepředstavitelné nic. Nepochopitelné temno. Pak bylo náhle světlo. Nepopsatelně drobounký a současně totálně potentní bod. Zmíněné světlo se od té doby stále rozpíná, aby dalo vzniknout našemu univerzu, 100 miliardám galaxií a také tobě. Jsi prapotomkem onoho prvního světla. Nikomu nemůže sloužit, když svoje světlo zastíníš. Pozvedni proto svého ducha a buď hřejivým, dobrým a sebevědomým Sluncem, které jeho bližní inspirují k tomu, aby se vyznalo ze svojí velikosti. Pokud jsi plně nepřijal středobod svého života, udělají to ostatní - i se svými očekáváními. Žij radostně a zářivě ze svého středu.
10. **Spořádaný duch dokáže vidět jasněji.** Mistr života prožívá - s niterným úsměvem - paradox. Jak jen to jde, kontroluje svoje okolí, avšak současně si uvědomuje, že naprostou kontrolu nad všemi kolem sebe nemůže mít nikdy. Ví, že k tomu, aby se mohl vznést, potřebuje spolehlivou, uklizenou startovací a přistávací dráhu. Současně vnímá, že létat může jen tehdy, když bude životu důvěřovat více než svým představám o něm. Stále znovu nachází střední míru mezi pořádkem a svobodou, mezi věrností detailu a ležérním přehledem. Zná rozdíl mezi vážným pojetím záležitostí, které se však nestraní radosti, a pochybovačnou zarputilostí.
11. **Dobré, pravé a pěkné se nachází ve všem**. Skutečné bohatství si nelze koupit. Je k nezaplacení. Vyjevuje se nám tehdy, když si vzpomeneme na svoji přirozenou velkorysost. Pokud sebe samé plně a svobodně rozdáváme, budeme podivuhodným způsobem obdarováni univerzem. V posledních dvaceti minutách svého života se jistě nebudeme ptát, kolik peněz jsme zanechali na svém kontě, nýbrž v kolika okamžicích jsme dokázali oslavit krásu bytí - sami i se svými milovanými. kalkující mozek uvažuje: "Mohu milovat jen to, co si moji lásku zaslouží." Srdce říká: "Nech mě milovat vše a nalézat skrytou dokonalost zejména v tom ošklivém a temném." Miluj svobodně.

12. **Zůstaň stát v ohni pravdy, dokud nezjistíš, kdo jsi.** Tvoje smrtelnost představuje nejlepšího rádce bohatého života. Pokud máš strach ze smrti, nežil jsi naplno. Můžeš se před touto otázkou plný strachu schovat. Pak ale budeš hledat bohatství a jistotu v bankovkách, pojištění a hradech z písku. Jak promarněný čas Tvého života! Neboť pro nás všechny nastane chvíle, kdy budeme muset všechno svoje bohatství či domnělé bohatství opustit. Proč se tedy na tento poslední tanec dobře nepřipravit a ze všech existenčních otázek tady a teď nevytvořit hranici, na které spálíš všechny polopravdy? Umíráš. Začni žít.
13. **Byl jsi zrozen k tomu, abys oslavil zázrak stvoření.** Kudy vedeš hranici mezi "možným" a "nemožným"? Jsi si jistý? Všichni totiž máme jedno společné: Ještě dlouho nebudeme schopni vyčerpat všechny svoje možnosti. To, co dnes prožíváš, není konec, nýbrž vždy jen počátek. Můžeš nechat svého ducha zakrnět do podoby zaprášené komůrky průměrnosti, plné harampádí, nebo jej můžeš proměnit ve sluncem zalitou katedrálu života, v níž je oslavována bezhraničnost stvoření. Jsi zázrak. Máš tolik nadání a vloh. Mnohé z nich ještě zůstávají neobjeveny. Dovol sám sobě uvažovat stále novým a stále velkorysejším způsobem o tom, kdo jsi, co chceš a co můžeš přinést světu. Dovol, aby se tvůj život stal ódou na bohatství stvoření.
14. **Dobré věci nezřídka potřebují čas.** Myšlenky jsou světlo. Právě proto se nápad rychle zrodí a rychle opět zapadne. Otázka zní: "Nakolik je pro Tebe důležité, abys nové myšlenky ukotvil do svého cítění a jednání a konečně i na věcnou rovinu? K něčemu takovému potřebuješ dost času, důvěry a spolubojovníky, kteří jsou připraveni nastoupit s tebou každý den - ať svítí slunce, nebo prší - na cvičiště. Pokud jsi žádostivý rychlého úspěchu, připravuješ se o radost ze skutečné sklizně. Tajemství spočívá v tom, že nejsi zamilován do svého cíle, nýbrž do cesty, která k němu vede. Pak neznamená trpělivost ztrátu, nýbrž Ti přinese podivuhodné zjevení. Dosáhneš mnohem více, pokud tě fáze klidu přestanou děsit. Kromě toho se nebudeš hnát svou cestou jako hloupý osel, nýbrž putovat v míru. Proč? Neboť budeš se stezkou, kterou sis vybral, zajedno a stejně i se sebou samým.
15. **Jsi mnohem větší, než si myslíš.** Pokud ses už delší dobu nad ničím nepodivil, je na čase ptát se, zda ještě žiješ. Jestliže věříš, že máš vše pod kontrolou, nevyvíjíš se dostatečně rychle. Ať už je komfortní zóna toho, co známe, jakkoli pohodlná, představuje vždy jen drobounký talířek v obrovském univerzu plném zázraků. Možná si pomyslíš: "Stačí mi to, co mám." Máš právo si to myslet. A přece uvaž: "Tvoje komfortní zóna se buď smršťuje, nebo rozrůstá. Klidový stav neexistuje. Vydat sebe sama rutině svého života znamená pomalu, ale jistě vykrvácet. Jestliže nebudeš čekat na to, až tě krize donutí k novému rozletu, ale dobrovolně se budeš stále znovu vydávat do neznámých končin, promění se starý strach v nový podnět. Existují dvě cesty, jak hledat jistotu v proměnlivosti. První spočívá v tom, že se budeš křečovitě držet už jednou dosaženého břehu. Druhá předpokládá, že se břehu pustíš a necháš se unášet proudem.
16. **Vše pramení v moři ticha.** Vše začíná z ničeho. Vše v ničem také končí. A přece není ono nic prázdné. Je vším. Z oceánu ticha se na okamžik zvedne malá vlna. Toužíš, bojuješ, trpíš, poznáváš. Jednou - univerzum přitom krátce mrkne - se malá vlna opět navrátí zpátky domů. Co se stane pak, kdo to dokáže s jistotou říci? Ateisté věří: "Tím to končí." Křesťané doufají: "Pak

přijdu do nebe." Budhisté přemítají: „Znovu se narodím jako vlna." Dobrá rada zní: "Je jedno, v co věříš, štěstí skýtající ticho tohoto oceánu můžeš zakusit tady a teď. Přístup k němu spočívá v tobě. Vědomí, že existuje, a pravidelný ponor do něj (například prostřednictvím meditace) ti definitivně pomůže zvládnout tvůj život - malou vlnu, a to s úsměvem na rtech." Kdo okusil zmíněnou tichou extázi, bude bohatství tohoto světa užívat s větším uvolněním a snáze se jej také dokáže vzdát.

17. **Jsi bytost s nevyčíslitelnou hodnotou.** Pokud stále ještě potřebuješ důkaz toho, že je tvůj život bohatý, vezmi zrcadlo a zadívej se sobě samému na pár minut tiše do očí. Jsi zázrak. Neuvěřitelně vzácný. Právě takový, jaký jsi. Víš to? Bylo by dobré, abys to věděl. Neboť povědomí o vlastní vzácnosti všechno změní. Nebudeš se snažit být tím, kým být chceš, ale tím, kým věříš, že jsi.
18. **Jsi vším**. Veškeré bohatství života nyní spočívá v tobě.

Ruediger Dahlke a Veit Lindau, Omega Jak nalézt vnitřní bohatství